

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

ANTWERPEN - BANJUL
13 - 29 NOVEMBER 2010

NIEUWSBRIEF 3 – maandag 22 november 2010

17-11-2010

De vijfde dag

Weer een prachtige ochtend. Het eerste uur rijden we 120 km door een schitterend landschap. We moeten als het kan flink doorcrossen, want vandaag hebben we een grote ruk te gaan van 670 km. Als alles goed gaat kunnen we om 6 uur op de plaats van bestemming zijn. We denken nauwelijks meer aan koppakking en v-snaar. Maar om 9.30 uur begint het gedonder. De temperatuur van Jan's auto loopt op. Stoppen! De v-snaar is er weer afgelopen. Je moet dus niet denken dat alles van een leien dakje blijft gaan. Rustig gaan Jan en Koert weer aan het werk onder de motorkap. Binnen 5 minuten zit het ding er weer op. Koert heeft goed gekeken hoe de monteur het deed in Beziers. Water tanken en voorwaarts maar weer.

Het geluk is van korte duur. Na een paar km is het weer mis. Opnieuw wordt geprobeerd om de v-snaar op z'n plaats te krijgen. Er blijkt ook een scheurtje in de distributieriem te zitten. Met tie-wraps en een halter die bedoeld was voor de ezels wordt alles weer op z'n plaats gesnoerd. Om 9.50 uur gaan we weer verder. Koert vindt het eigenlijk wel leuk. Zo'n oude Mercedes is nog eens wat anders dan die moderne auto's. Hier is nog het oude handwerk dat gedaan moet worden.

Het is heel rustig op de weg. Tot nu toe hebben we maar een paar auto's gezien. Het komt waarschijnlijk omdat het offerfeest gevierd wordt. Iedereen is al op de plaats van bestemming.

10.20 uur: Jan stopt de auto bij een klein dorpje. Lydia stapt uit en maakt een snijbeweging bij de hals. 'Hier wordt een schaap geslacht' dacht ik. Maar het gebaar betekende dat de auto het weer begeven had. Binnen een paar minuten werden we omringd door groepjes mensen. Met 'hulp' van de lokale technicus werd de v-snaar er weer omgelegd.

Hier werden ook schapen geslacht. Dus er wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om foto's te maken en te filmen.

Om 10.45 rijden we weer.

Om 10.55 stoppen we weer.

Jan en Koert knutselen weer.

Als je nu onder de motorkap kijkt zie je een waar pretpark. Stukken hout, veel tie-wraps en zelfs een stuk stro steekt vrolijk naar boven.

Om 11.45 rijden we weer.

We werden uitgenodigd om bij de familie van een omstander te komen eten. Er werd schaap en couscous bereid.

Helaas, we moeten verder...

Niet te geloven dat de jongens de auto steeds weer aan de praat krijgen; alleen is het wachten...voor hoelang.

Het landschap blijft ons boeien.

We kijken uit op een reeks bergketens achter elkaar

De voorste oker-bruin, daarachter steeds lichter wordend tot de laatste en hoogste die rose gekleurd is.

In de dorpjes die we passeren zien we steeds meer mensen lopen in hun zondagse kleren

13-00 uur, So far so good!

We rijden op een kaarsrechte weg, 140 km per uur.

Om half drie zijn we in Ouarzazate, buiten is het 26 graden. In de auto 33.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

We gaan klimmen, de jongens worden baldadig. Ook de cameravrouw doet haar best. Ze hangt helemaal uit het raam om mooie shots te maken. We rijden door de Valee du Souss. Een vruchtbaar gebied. Van oorsprong de groentetuin van Marokko. Rechts zien we het westelijke gedeelte van de hoge Atlas. Vervolgens komen we door de saffraanstreek. We hebben geen tijd voor een kopje saffraanthee.

Richting Tafraoute gaat het nu.

Lydia ziet nog kans om een paar mooie plaatjes te schieten. Ze klimt op de motorkap voor de mooiste shots. We zien een zonsopgang die zo prachtig is dat het sommigen de adem beneemt en anderen kippenvol bezorgd.

Onderweg zijn veel bruggen weggeslagen waardoor we slaloms moeten maken door rivierbeddingen. We denken 's avonds om 9 uur in het hotel te zijn.

De laatste uren rijden we in het donker. Er wordt hard gereden, we willen niet te laat zijn.

Ad en de Commandant rijden zoals steeds voorop. Ze behoeden vanuit deze positie de volgauto's voor ongemakken zoals stenen, gaten, tegenliggers en voetgangers op de weg.

Tegen 8 uur melden we elkaar dat we praktisch zonder brandstof zitten. Alle lichtjes staan op rood. Ja wat moeten we nu! We hadden berekend dat we er al zouden zijn. Maar volgens de borden moeten we nog 90 km. Toch maar gewoon doorrijden. Het werd stil in de auto's.

We begonnen harder te rijden, alsof dat een oplossing was.

Allah had ons in het begin van de dag op de proef gesteld, kreeg nu toch wroeging, want plots stond er een benzinstation langs de weg en, zelfs nu op de feestdag, beval hij de pomphouder ons van dienst te zijn.

Wat een gods(allah)geschenk.

Een kleine opleving in de groep, maar wat een deceptie toen bleek dat we nog steeds 90 km moesten rijden. We snaptten het niet meer.

Dus werden de pedalen nog maar weer eens ingetrapt. Het werd een wilde rit. Met volle vaart door haarspeldbochten. Het scheuren in de bergen vonden de mannen in het begin nog wel leuk. Later werd het bittere noodzaak en was de lol er echt wel af.

We moesten op tijd in het hotel zijn.

Maar dan weer een geschenk van Allah. Na 10 min. rijden staan we tot onze grote verbazing en OPLUCHTING ineens voor het hotel.

Waaaauw dat was me het ritje well!

Wijn, bier, Tajine en snel naar bed.

18-11-2010

De zesde dag

Bij het ochtendgloren zien we pas hoe hoog we zitten, en wat een afgronden er waren langs de weg. Het was maar goed dat we de laatste uren in het donker gereden hadden.

Om 8.45 uur rijden we na het ontbijt weg richting Daawra. Om 10.00 uur rijden we uit de Anti-Atlas. Ik durf het bijna niet te zeggen, maar wat doen die auto's het goed. Als ze zo'n rit als gisteravond doorstaan, redden we het vast wel. Alhoewel, we moeten nog door zandwoestijnen. Om 11.00 uur een stop in een dorpje. Inkopen doen; fruit, water, tomaten, olijfolie en patatten. Wat moeten we met die patatten; Frieten eten in de woestijn.

We rijden door een steeds kaler wordend landschap de westelijke Sahara in. Om 10.30 uur zijn we op de helft van onze tocht. Traditie is dat er dan rosé gedronken wordt, maar we wachten hiermee tot we de zee zien. Om 11.45 uur rijden we Guelmin in. De eerste politiecontrole. (er zullen er nog vele volgen) Iedereen geeft z'n paspoort met daarin het fiche dat we in 50-voud gekopieerd hebben. Na twee minuten mogen we doorrijden. Het zal nog wel eens anders gaan de komende dagen.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEWSBRIEF

1200 uur: We hebben nu 200 km gereden en moeten dus nog 390 km. Ben benieuwd of we weer in het donker moeten rijden.

Na een uur zien we een dik wolkendek op ons afkomen. Duidelijk een ander weertype aan de kust.

Tan Tan, de 4de politiepost.

We ruiken de zee. We doen wie het eerst de zee ziet.

13.50 uur: we zien de zee. Eerst maar weer even een politie post

Om 14.00 uur wordt de rosé opengemaakt. We proosten op een goed verloop van de tocht. Nog 250 km te gaan.

7de politiepost, weer fiches afgeven. Snel weer verder. Na twee uur zien we links en rechts echte zandduinen. We passeren zoutmeren. Puntbergjes zout staan keurig in het gelid. Eerst was er woesteen met af en toe een zandberg, nu zandvlakten met kleine groene struikjes en nauwelijks stenen.

Bij hogere zandduinen zien we bulldozers klaar staan. Er zal maar een zandstorm komen

Ik heb dit nog niet opgeschreven of we zien in de verte een enorme donkere lucht aan de horizon, grijs/bruin. Het zou voor het eerst zijn dat de commandant regen in de woestijn meemaakt.

We speculeren over een zandstorm. Het wordt toch een regenbui. De lucht zag er dreigend uit maar uiteindelijk blijft het bij spatjes.

Om 17.15 uur slaan we rechtsaf, 50 km voor Laayonne. We stoppen eerst om camera's te installeren: twee kleine voor en achter op een auto en Lydia met de grote camera zal filmen vanuit het open dak. Nu nog een paar km over de piste naar het bedouinenkamp. Om 18.00 uur komen we er aan. 4 2persoons-tentjes. Een grote tent is het restaurant Een stenen gebouwtje met douches en toiletten (met doortrekkers) wat een luxe! De auto's worden heringericht, medicijnen en rosé goed verstopt. Er moet ook plaats gemaakt worden voor onze gids uit Mauretanië die zich morgen bij ons voegt. Het diner bestaat uit kameel met pruimen en weer wijn en bier. Er wordt nog een uurtje gechilled en dan kruipen we twee aan twee in ons tentje. Eerst nog even tandenpoetsen. met brak water, is dat even wennen. Matrassen op de grond, een hoeslaken om in te kruipen, al heeft niet iedereen de puf of de kennis om dat te doen. Een deken voor eventuele koude voeten. En dan even nog naar de sterren en maan kijken om daarna vredig in te snurken.

19-11-2010

De zevende dag

Om 7.45 verlaten we het kamp en rijden we in de mist de wazige zon tegemoet. Een lange tocht van 800 km richting grens met Mauritanië.

Het is fris buiten, 15 graden. Jan doet het open dak dicht en zet z'n muts op. De antennes zijn van de daken gehaald dus we hebben geen contact met elkaar via de porto's. We rijden door het betwiste gebied waar twee weken geleden nog een aantal politiemannen zijn doodgeschoten. Hier vlakbij Laajuna was het gedonder. We zien veel politie met schilden en geweren voor zich (onze ME)

Na een half uur hebben we al twee controles gehad door politie en leger. Fiches afgeven. Hoewel de controleurs aardig zijn is het toch wel spannend. Ook in de dorpjes zie je veel politie op de been.

8.30 uur 3^e controle.

We rijden nu echt door zandduinen. De stuikjes worden zeldzamer.

8.45 4de controle

De mist is opgetrokken. De zandduinen maken nu weer plaat voor woesteen

De buitentemperatuur loopt op 17 graden

Het wordt weer een stralende dag.

De weg en het landschap is eentonig. Af en toe zien we in de oceaan schepen die deze eentonigheid enigszins doorbreken.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEWSBRIEF

Onze auto's doe het nog steeds prima.

Als de motortemperatuur in onze auto te veel oploopt zetten we gewoon de verwarming aan. Ook controleren we af en toe of de bodemplaat van Koerts auto er nog goed onder zit. (die is ook versierd met tie-wraps) We moeten toch wat te doen hebben.

Al een uur geen controle gehad

Dus nu om 10.00 uur toch maar weer een.

Er lopen steeds meer dromedarissen langs de weg. Het is dus oppassen geblazen.

Buitentemperatuur 24 graden.

10.15 uur controle

10.45 uur weer

10.55 uur eveneens (wat een gedoe zullen jullie denken, nou dat vonden wij ook)

Om 11.00 uur zijn we op de helft van de tocht voor vandaag

Om 12.00 uur hebben we 370 km gereden

Veel anders is er niet te melden. Een eindeloze rechte weg door een eindeloos landschap.

De enige variatie in het landschap biedt ons de zee; nu eens heel dichtbij dan weer verder weg en soms helemaal niet te zien.

Buitemp. 29 gr., binnen 34

We zien een strookje groen met paarse bloemetjes. (dit keer geen plastic)

12.20 uur: We zijn op de helft, 4,5 half uur gereden

Jan rekent uit dat als alles goed gaat we er om 6 uur kunnen zijn. (kunnen dan ook nog lunchen onderweg)

We'll see!!

Om de mensen enig houvast te bieden in de woestijn zie je overal merktekens in de vorm van opgevulde autobanden, opgestapelde beschilderde stenen die er soms uitzien als hurkende mensen. Ik heb m'n eerste Fata Morgana gezien. Misschien kwam dit doordat ik bij de vorige stop stevig met m'n kop tegen een laag plafond stootte.

Maar de luchtspiegelingen zijn ook leuk. Je ziet zandduinen boven de horizon zweven, meertjes die er niet zijn. Soms zien we een rij kamelen aan de horizon! Jullie merken, we vermaken ons buitengewoon.

13.30 uur: politie en gendarme controle

Buitentemperatuur 36 gr

14.00 uur tanken en lunchen. We nuttigen een gegrilde Dorade die vannacht gevangen is.

Onderweg passeren we een stel auto's van de Amsterdam-Dakar club. Ze stonden te picknicken in de woestijn, zwaaiden niet. Die Hollanders. Waarschijnlijk uit chagrijn dat hun avontuur, na ons te hebben gezien, minder uniek is.

Vertrek om 15.00 uur. Nog 210 km te gaan.

16.30 De verveling slaat toe.

We proberen sinaasappelschilletjes door het open dak op de voorruit van de auto van Koert en Lydia te mikken.

Afgezien van de zandduinen in het begin zien we al uren geen zand meer. Woesteen met minstruikjes wordt afgewisseld met kale vlakten.

Dan eindelijk zien we aan de horizon de plek waar we moeten zijn. Nog 15 minuten.

Als we aankomen moet er allereerst getankt worden.

800 km...het ging geweldig!!

Nu volgt er enige uitleg voor mensen die niet snappen dat we nog steeds rijden na al die toestanden in het begin.

Op dag 1 voor Beziers is de v-snaar /motorriem er afgelopen, zonder dat we oorzaak wisten. De motor is te heet geweest zegt de mecanicien waar we naar toegesleept werden. Volgens hem lekt de koppakking. Er komt nl. lucht in het waterreservoir. Oplossing water bijvullen, rijden bijvullen etc.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEWSBRIEF

2de dag veel warmlopers gehad. 3 keer een pil in het water gegooit. Maar ineens deed de kachel het niet meer. Het aantal warmlopers werd weliswaar minder, maar het bijvullen moest steeds vaker gebeuren. Pas na 2100 km liep de riem er weer af en na 40 km weer.

Deze keer werd er gezocht naar de oorzaak van deze ellende. De pomp van de stuur- en rembekrachtiger bleek volledig doorgescheurd en hing er losjes bij. Dit hebben we uiteindelijk vast weten te zetten met riemen, tie-wraps en alles wat we maar konden vinden. En tot nu houdt het nog steeds. (4500 km)

Desondanks heeft de motor nog spontane warmlopers. Dit blijven we corrigeren door kachel aan, raam open en bijvullen als we een stop maken.

Dit was even een technische uitweiding voor liefhebbers

20 -11-2010

De achtste dag

Gisteravond kwamen we dus al vroeg aan in ons hotel. We hadden gehoord dat we bij een benzinepomp annex hotel zouden slapen. Dus de verwachtingen waren niet al te hoog gespannen. Het bleek een erg leuk hotel. De kamers gerangschikt rondom een binnenplaats met bomen waarin de vogels er lustig op los kwetterden. Om 8 uur het diner. Kleine tegenvaller: het hotel staat compleet droog. Wij gelukkig niet. De rosé wordt uit de auto's gehaald en de maaltijd kan aanvangen; naar keuze kip of tajine met patat, pasta en vooral mayonaise. Iedereen in opperbeste stemming na een lekkere douche, lekker eten en een glaasje.

Vanochtend rijden we om 6.45 uur weg richting grens met Mauritanië. De associatie met een maanlandschap.

Een week en 5000 km geleden reden we bij nacht en ontij weg bij villa Weststrate. Wat is de wereld in de tussentijd veranderd.

Tot 2000 was deze mooie weg nog een piste. Wilde je naar Mauritanië, dan moest er in convooi gereden worden met het leger voor, achter en naast het convooi. Dit gebied ligt vol landmijnen, neergelegd door Mauritaniërs en Polisario.

8.15 uur. We sluiten ons aan in de rij bij de grens. Deze gaat pas om 9.00 uur open. Dus eten we een broodje en wachten op alles wat komen gaat. Het schijnt nogal een hectische bedoening te worden. De struikjes waarover ik het gisteren had zijn aangeplant om de zandwoestijn enigszins op afstand te houden. Nuttige langdurige werkverschaffing lijkt me.

Om 9 uur komt er een klein beetje beweging in de stoet. Onze gids Dahid loopt met paspoorten en formulieren de verschillende hokjes af. Af en toe duikt iemand in de auto om tassen en dozen te doorwoelen. Een van de mannen vraagt of we nog meer wijn in de auto hebben. Hij heeft al vernomen dat we gisteravond wijn uit de auto's hebben gehaald. We zeggen we die gisteravond allemaal hebben opgedronken. Een ander duikt met z'n kop nogal ver in de auto, doet een beetje flirterig naar Jan. Het ging hem niet om de blauwe ogen maar om de slof Marlboro die achter de hoofdsteun lag. Om 10.15 mogen we door; een pakje Marlboro lichter. Maar ach...in een mand zo vol geladen, mist men een, twee pruimpjes niet.

We rijden 10 minuten door niemandsland, naar de grens met Mauritanië. Het stinkt erg. Gaten en hobbels, veel autowrakken links en rechts. Ik zit naast een trotse vader. De voetbalclub van z'n zoon heeft met 3-0 gewonnen. Tarzan heeft geen doelpunt gemaakt maar wel een assist.

We zijn nu de enigen aan de grenspost.

Ook hier verloopt alles soepel. Het duurt wel even maar dan zit je ook in Mauritanië.

Om 12.30 hebben we weer een 'koker'. Stoppen en bijvullen.

Een tiental auto's van de Amsterdam-Dakar club passeert ons.

Buiten temperatuur 37 gr. Binnen 36.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

Af en toe zien we een loslopende kameel. Ook heel af en toe staat er een acacia in de zandvlakte. Ik kan het niet laten om een lied te zingen van 'de dorre vlakte der woestijnen'.

13.15 lunch; brood, sardientjes en tomaten.

De Dakarclub passeert ons weer. Het duurt niet lang of wij halen hen weer in, iedere keer met veel getoeter en gezwaai in het voorbijgaan. Niet veel spanning vandaag.

De commandant voorspelde ons een chaotische toestand bij de grenzen. M.n. bij de Mauritaniërs; agressie en botheid. Maar niets daarvan. Ik had jullie liever een spannend verhaal verteld. Misschien komt dat nog. Vooral in Mali kan het spannend worden. Men ontvoert soms iemand. Ze zeggen dat ze de Al Quaida zijn maar volgens Jan zijn het gewoon rovers. Of je nu door de kat of de hond gebeten wordt, leuk is het niet. Ze hebben het vooral voorzien op blonde vrouwen. Lydia krijgt van ons een hoofddoek.

Het is een beetje saai de laatste uren. Jan en ik maken het weer spannend door reiservaringen uit te wisselen, maar dan vooral de spannende momenten.

30 km voor Nouakchott krijgen we weer een kokertje. Dus wateren. Daarna zijn we snel bij het hotel; 16.50 uur. We hebben vandaag 500 km gereden. Het was heet soms wel 42 gr. in de auto van Jan en Mineke, vanwege de verwarming die we soms aan moeten doen.

Even douchen en dan de stad in om te eten.

Blijf ons volgen. Tot morgen!

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis NIEUWSBRIEF

ANTWERPEN - BANJUL
13 - 29 NOVEMBER 2010

Blauwe Ruis 2010 wordt mede mogelijk gemaakt door:

Joke Karstanje **Hugo & Veerle Callens** **Dhr. De Ruytter**
Andre & Jose Weststrate **Dr. De Graaf** **Dhr & Mevr Izeboud**
Dhr S van Goor **Dhr. en Mevr. Clarysse - Depla** **Dr. Deforche**
Mevr. Duhamel - De Block **Mevr. Klarenbeek** **Paul Zonderland**
Dhr. Lagast, Pastoor Westende **Hart voor Gambia Westende**
Ko & Els Blomaard **Wim van Gelder** **Tarzan & Tommy Rutgers**

AAR | Accountants- en
Adviesgroep Rijkse |

CINE CITY

Hendrikus®

Sizzer

SINGELFILM

smooth

JOCHEM
WESTSTRATE

gowiththeflow
PRODUCTIONS

van Kruijningen
Reklame

Afilm

stanley
autoservice

CAM<>A<>LOT

e one
entertainmentone

Zuiver
Zeeuws water

NHT
WEBSITES

ENCANTADO
Het
winkeltje

AUDIOVISUAL FACILITIES

Administratie en Adviesbureau
J.P. Wiskerke

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.